

Egy ilyen elismerést, megbecsülést kapni, mindennél többet ér

Írta: Patakfalvi Ádám - 2018-09-28

Újabb, sikeres életpályát befutott egykori tanuló került fel a Táncsics gimnázium dicsőségfalára. Bán Sándor olimpikon, úszóedzőt a szeptember 27-i ünnepségen egykori osztálytársak, tanítványok köszöntötték.

A már megszokott helyszínen, a Táncsics gimnázium aulájában vette át az elismerést Bán Sándor. A jelenleg Hódmezővásárhelyen élő, de orosházi születésű úszóedző 1964-ben lépte át az intézmény kapuját, az első géplakatos szakközépiskolai osztály tagjaként.

Méltatásából kiderült, hogy a sport már fiatal korában is rendkívül fontos szerepet töltött be. Több sportágban kipróbálta magát: kézilabdázott, tornázott és atletizált is, de végül az úszás lett az élete.

Mosolyfakasztó történetekből nem volt hiány a kiváló szakember méltatása során (Fotó: Kecskeméti Krisztina)

1985 és 2012 között a Szegedi Tudományegyetem testnevelési és sporttudományi intézet oktatója, főiskolai docense és megbízott vezetője, később helyettese is volt. Emellett Norvégiában, az Egyesült

Királyságban, Németországban és Spanyolországban is óraadó volt. Edzőként Risztov Évát segítette sikerekhez, majd a 2004-es athéni olimpián a Dél-afrikai Köztársaság 4X100 méteres gyorsváltójával világcsúccsal szerezték meg az aranyérmeket.

– Nagyon sok dolog miatt büszkéek lehetünk rá, de talán a leginkább azért, hogy megmutatt egy ilyen kis helyről indulva is, mint Orosháza, vagy a Táncsics gimnázium milyen hihetetlen helyekre lehet eljutni, mint az olimpia vagy Fokváros. Ezt nem a pénztárcájának köszönhetette, hanem a szorgalmának, kitartásának és szakmai hozzáértésének. Külön köszönöm, hogy megtanított az úszásoktatás alapjaira – méltatta egykori tanítványa, az iskola jelenlegi testnevelő pedagógusa, Patyiné Bogdánffy Ágnes.

Koszorús Oszkártól, a Vinculum Közhasznú Egyesület tagjától vehette át a díjat (Fotó: Kecskeméti Krisztina)

Az ünnepségen a jelenlévőkhöz szólt Bojtor István alpolgármester is. Elmondta, hogy nagyszerű kezdeményezésnek tartja a Primus Inter Pares-díj átadását. Örömmel látja, hogy szakmai kiválóságok portréjával telik meg a dicsőséggel. Olyan embereket találhatunk köztük, akikre büszke lehet a város, az ország.

– Úgy vélem, hogy a sikeres életpályát befutó egykori táncsicsisták sora rendkívül motiváló, ösztönző a jelenleg itt tanuló diákok számára is. Láthatják, hogy ebből az iskolából indulva mire lehet vinni, ha szorgalom és akarat társul a tehetséghez – fogalmazott az alpolgármester.

Az alma mater olyan, mint az első szerelem

A köszöntők után Bán Sándor átvette a díjat majd a szintén kitüntetett Körmendi János, a Vinculum egyesület tagja elhelyezte portréját a dicsőséggel.

Bán Sándor a huszadik akinek portréja felkerül a dicsőségfalra (Fotó: Kecskeméti Krisztina)

– Az alma mater olyan mint az első szerelem, nem lehet elfelejteni. Rengeteg pozitív élmény ért. Kap egy töltetet, amit az ember nem is érez amikor kilép kapun, de végigkíséri az élet útján. Ha nem ebbe a gimnáziumba lépek be 1964-ben és nem ilyen kiváló tanárain, edzőim lettek volna, akkor valószínűleg nem sikerült volna ilyen életpályát befutnom. Aki itt végez feltöltődik annyira, ha kihasználja az iskola lehetőségeit a tanulásban, a sportban, akkor bármilyen életpályát választ bármit elérhet – mondta a díjazott, úszóedző. Mosolyogva hozzátette: bár mindig szeretett volna a tanulmányi dicsőségfalra is felkerülni, de nem sikerült neki, hiszen mindig a sportpályán volt.

Zárógondolatként úgy fogalmazott, hogy megtisztelő visszatérni a Táncsics gimnáziumba, ahol egy ilyen elismerést, megbecsülést kapni mindennél többet ér.